

Hans van Hartevelt (1953), die in Leiden Boeddhistische wijsbegeerte en Tibetaanse taal-en letterkunde studeerde en verbonden is aan het Koninklijk Instituut voor de Tropen in Amsterdam, schreef met 'De kwelling' zijn vierde roman. Eerder verschenen 'Op zijn Chinees' (1997) en 'Depressie over Java' (1999), min of meer anekdotische reportages over andere culturen en 'In passie verdronken' (2002) beschrijft hij het leven van een lijdende individualist die een volstrekt monomane gerichtheid heeft op de muziek van Bach. Voorafgaand aan de verschijning van 'De kwelling' maakte de schrijver in enkele interviews duidelijk dat het verhaal over 'moord in eigen kring' gebaseerd is op de werkelijkheid: dader en aanstichter allemaal goede bekenden van de schrijver. 'Wat ik wilde beschrijven,' verklaarde hij, 'was wat het betekent als zoiets verbijsterends in je eigen omgeving gebeurt, als zowel slachtoffer als aanstichter uit je eigen omgeving komt.'

Van Hartevelt kon gebruikmaken van zijn dagboeknotities, dus 'de feiten kloppen', maar om al te directe herkenning te voorkomen, is de hele setting van het verhaal verder gefingeerd en komt het boek de wereld in als een literaire thriller, met alle conventies van het genre: een fragmentarische opbouw met veel tijdwisselingen, het achterhouden van gegevens, het creëren van onzekerheden en het doen van suggestieve verdachtmakingen.

Bron: *Meander* 259, Kort Proza (J.L.), 30-01-2005